

Драсканица *с. ж.* царапина. *Бог.*

Драснѣ *м. св.* **Дращѣ** **Драскамъ** **Драсвамъ** *м. дл.* скребу, черчу, царапаю. Сетѣ отреди на второ-то дърво, да драсни друга рѣзка, коя-то да показва цѣла недѣля. *Р. А. 28.* Съ испитиваемото злато драсватъ на пробирния камакъ черта. *З. 239.* Нѣколко ученички можѣха изведнашъ свободно да са приближаватъ до тие стѣни да пишатъ и да дращатъ по нея съ своятъ тебиширь. *З. 299.* Тя са защищала, хапала и драскала окружающа-те я съ свои-те длѣги погкте. *З. 148.* Ако шибе куршумъ или драсне нѣкого сабля по глава или на друго мѣсто. *Тб. 37.* „Добра снаха имамъ“, казва, а на сърцето ѣ котки дращатъ (*а на сърдиѣ у ней скребутъ кошки*) на очите ѣ сѣлзи са вжртатъ. *З. 98.* Тие биятъ дѣтето по пищелете съ оная жилава пѣрчка, която са употребява, когато играятъ на топка, и съ това дращатъ до кръвъ краката му. *З. 28.* 2) набрасываю: Пушкинъ вече на девятъ-тъ си години чель французски классики и драскалъ французски пѣсни. *Л. Д. 1875 г. 53.*

Дребакъ *с. м.* мелколѣсье. Една равна могила покрита съ рядкъ дребакъ. *Гл. 185.* Лѣтъ ся казва низко мѣсто, дѣ има дребакъ горы. *Пк. 60.*

Дребенъ *пр.* **Дребничъкъ** *ум.* мелкій. Дребны-ты жилици. *Л. Д. 1869. 37.* Тѣя клоніе пакъ ся разнищуватъ на много тънки нищкы, които оппратъ въ дребны мѣхурчета. *Л. Д. 1869. 89.* Постѣ вальтъ грѣстия на тѣпавицы да имъ ся умягчи лико и да изпада остальй дребнѣ пѣздѣрь и станѣтъ удобни за работания. *Пк. 83.* Употребляется какъ эпитетъ ко многимъ словамъ. Дребни дѣца. *М. 10.* Ситни дребни дѣтѣца. *Д. 35, 7.* Много съм майки заплакал, Много невѣсти раздомвл, Повече дребни сираци оставил. *Д. 24, 11—13.* Дребен си дѣждецъ зайде. *Д. 82, 5.* Пушки-ти имъ гърмыжт като дребен ми дѣжд. *Д. 42, 20.* Утъ магли ду дрябна роса капя. *Д. S. 9.* По дрябна роса. *ib.* Дребни сѣлзи ронеше. *Д. 27, 40.* Постѣял си дребенъ наплет Дребенъ наплет край Дунава. *Д. 85, 1—2.* Дребенъ маргаринъ. *Д. 52. 16.* Села е Гела, море, До дребъ белъ босильокъ Низъ Юдинска-та река. *В. 264.* Всякакъвъ дребенъ гаветъ и малкы животинкы. *Л. Д. 1872, 130.* Славей Марійка молеше: Ала ми остави крилца-та, Че имамъ дребни славей Славей да си откраниж, Едно-то да ти харижж. *Д. 58, 19, 23—26.* Дребний добитъкъ овце-тѣ и кози-тѣ. *Л. Д. 1875, 100.* Дребенъ ловъ. *см. сл.* ловъ. Ранили го триста дребни пушки. *Д. 5.* Омила му (*Самодива*) триста дребни рани. *Д. 3, 37.* Ситно дребно каменъ. *Д. 32, 22.* Дребенъ синджиръ на гърло. *М. 78.*